

Sygn. akt V CSK 548/15

POSTANOWIENIE

Dnia 10 marca 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Mirosław Bączyk

w sprawie z powództwa I. M.
przeciwko Wojewódzkiemu Szpitalowi Specjalistycznemu nr [...] w S.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 10 marca 2016 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powódki
od wyroku Sądu Okręgowego w K.
z dnia 10 marca 2015 r., sygn. akt III Ca [...],

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2. nie obciąża powódki kosztami postępowania kasacyjnego;**
- 3. przyznaje od Skarbu Państwa - Sądu Okręgowego w K. adwokatowi P. Ł. kwotę 2700 (dwa tysiące siedemset) zł powiększoną o stawkę podatku od towarów i usług tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej powódce w postępowaniu kasacyjnym.**

UZASADNIENIE

Powódka złożyła skargę kasacyjną od wyroku Sądu Okręgowego z dnia 10 marca 2015 r., w którym oddalono jej apelację od wyroku Sądu Rejonowego z dnia 18 listopada 2013 r. W wyroku tym oddalono powództwo powódki, w którym domagała się ona od pozwanego Szpitala odpowiedniego odszkodowania i zadośćuczynienia.

W skardze kasacyjnej podniesiono zarzuty naruszenia przepisów prawa procesowego (art. 233 § 1 k.p.c., art. 328 § 2 k.p.c.) i prawa materialnego (art. 444 i art. 445 § 1 k.c.). Motywując wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, skarżąca wyjaśniła, że wniesiona skarga jest oczywiście uzasadniona w wyniku obrazy art. 233 § 1 k.p.c., art. 444 k.c., art. 445 § 1 k.c. i art. 328 § 2 k.p.c.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Analizując treść uzasadnienia zaskarżonego wyroku, treść skargi kasacyjnej i zawartą w niej motywację wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania oraz treść odpowiedzi na skargę (k. 444 i n. akt sprawy), Sąd Najwyższy stwierdził, że w rozpoznawanej sprawie nie wystąpiła przesłanka przyjęcia skargi do rozpoznania, przewidziana w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. Wbrew stanowisku skarżącej, wniesiona skarga kasacyjna nie jest jednak oczywiście uzasadniona w rozumieniu tego przepisu. Należy zauważyć, że zarzut naruszenia art. 233 § 1 k.p.c. nie może stanowić skutecznej podstawy skargi kasacyjnej (art. 398³ § 3 k.p.c.). W świetle dokonanych przez Sady meriti ustaleń, w tym także ustaleń na podstawie opinii biegłego (w jej wersji podstawowej i uzupełniającej, w której ustosunkowano się do zarzutów i pytań powódki sformułowanych w piśmie z dnia 1 lipca 2013 r., k. 245 i n. akt), istniały podstawy do uznania, że nie zaszły przesłanki do powstania odpowiedzialności deliktowej pozwanego Szpitala, a przede wszystkim personelowi medycznemu Szpitala nie można zarzucać uchybień prowadzących do pogorszenia się widzenia w prawym oku u powódki i uszkodzenia nerwu wzrokowego.

W tej sytuacji Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

O kosztach postępowania orzeczono zgodnie z art. 98 k.p.c., 108 § 1 k.p.c., §§ 6, 13, 20 rozporządzenia MS z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (...) (Dz.U. z 2013 r., poz. 461 ze zm.).

Nie obciążono powódki kosztami postępowania kasacyjnego przy uwzględnieniu postanowień art. 102 k.p.c. (k. 431 akt sprawy).